

Руслан Дмитрович Панченко – курсант факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Володимир Валерійович Корнієнко** – доцент
кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування
факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА В УКРАЇНІ

В умовах сьогодення, питому вагу в сфері розбудови демократичної правової держави, з урахуванням активізації процесів євроатлантичної інтеграції в Україні, має вдосконалення однієї з головних галузей національного законодавства, тобто системи нормативних актів, що закріплюють норми, котрі передбачають відповідальність за адміністративні правопорушення. Роль соціальних цінностей, які перебувають під охороною адміністративного права, на сучасному етапі розвитку української держави важко переоцінити з огляду на стрімке зростання нових соціальних відносин. Відтак, постає питання: які ж заходи щодо приведення у відповідність сучасним суспільним відносинам в Україні слід вжити стосовно законодавства про адміністративні правопорушення?

У пошуках відповіді на означене питання неодмінно слід враховувати той факт, що хоча сьогодні адміністративне право є певною мірою структурованим та чітким, але є проблеми, на які хотілось би звернути особливу увагу. Найголовнішою з таких проблем є чинність застарілого Кодексу України про адміністративні правопорушення (1), який набрав чинності ще у часи існування СРСР.

Як вже зазначалося, зараз Україна стрімкими кроками йде курсом Євроінтеграції, тому виникає нагальна потреба у прийнятті нового кодифікованого акта замість чинного нині Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Розвиток відносин в українському суспільстві не стоїть на місці, тому у відповідь на появу нових видів правопорушень (на кшталт правопорушень у сфері інформаційних технологій) повинна бути адекватна реакція законодавця, а саме встановлення відповідальності за ці види правопорушень у якісно новому кодифікованому нормативному акті.

Ще однією актуальною проблемою є перевантаженість чинного Кодексу України про адміністративні правопорушення змінами і доповненнями, що завдає суттєвих перешкод в процесі пошуку необхідних статей або окремих приписів чи інших положень.

Окрім того, наявна структура вищезазначеного кодексу певною мірою суперечить одній з провідних ідей, на яких будується кодифікація – маємо на увазі зручність пошуку нормативного матеріалу, зібраного в одному акті.

Слід зауважити, що восени минулого року було зроблено певні кроки задля розв'язання наявних проблем стосовно вдосконалення законодавства про адміністративні правопорушення – у жовтні 2019 року проводився збір електронних підписів на прийняття нового Адміністративного кодексу України (2), проте підписів було замало і електронна петиція, на жаль, не принесла бажаного результату. Отже, залишається сподіватись, що в недалекому майбутньому подібні прагнення принесуть свої плоди.

Виходячи з вищевикладеного, можна пропонувати активізацію процесів щодо створення якісно нового за змістом кодифікованого нормативного акта, який би мав чітку й зручну структуру та відповідав викликам сучасності.

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-XURL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#n1813> (дата звернення 19.03.2020)
2. Електронна петиція від 03 жовтня 2019 року №22/075080-eURL: <https://petition.president.gov.ua/petition/75080> (дата звернення 19.03.2020)

Маргарита Володимирівна Покутня – студентка III курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Світлана Сергіївна Ващенко – професор кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент

МЕДІАЦІЯ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ

За останні десятиліття у сфері взаємовідносин суб'єктів, наділених публічно-владними повноваженнями, з громадянами та організаціями відбулися вагомі перетворення. Законодавство в цій галузі розвивається досить швидко, приймається велика кількість нормативно-правових актів у сфері публічного управління, які зачіпають права, свободи й законні інтереси, здійснюється ускладнення адміністративних процедур.

Водночас спостерігається необхідність грамотного та послідовного встановлення нових правових технологій вирішення адміністративних спорів, зокрема таких, як інститут медіації.